

و از این سبب یهودیان بر عیسی تعدی می کردند، زیرا که این کار را در روز سبّت کرده بود. عیسی در جواب ایشان گفت که «پدر من تا کنون کار می کند و من نیز کار می کنم.» یوحنا ۵: ۱۶ - ۱۷

انکار خداوندی عیسی موضوعی مشترک میان اکثر بدعت های مسیحی است. آنها غالباً بحث خود را با این استدلال مطرح می کنند که عیسی هرگز ادعای خدایی نکرده است. این درست است که در هیچ یک از اناجیل ثبت نشده است که عیسی مستقیماً گفته باشد «من خدا هستم» اما مطالعه دقیق عهد جدید نشان می دهد که عیسی دائماً در موقعیت های مختلف چیزهایی را آموزش داده است که بیانگر ادعای الوهیت از جانب او است. در واقع این نکات در تعلیم عیسی چنان واضح بود که دشمنانش متوجه منظور او (خداوند بودنش) شده بودند. این موضوع در جایی که یوحنا می گوید «رهبران یهودی به دنبال کشتن عیسی بودند زیرا او خود را با خدا برابر می ساخت» به وضوح دیده می شود (یوحنا ۵: ۱۸).

با توجه به آنچه در یوحنا ۵: ۱۵ - ۱۸ ثبت شده است، عیسی چگونه خود را با خدا برابر ساخت؟ عیسی به رهبران گفت که همانند پدرش حق دارد که در روز سبّت کار کند. مسیح مردی لنگ را در بیت حسدا شفا داده بود در حالی که قانون عهد قدیم انجام کارهای حیاتی و نیکویی کردن را منع نمی کرد (متی ۱۲: ۹ - ۱۴). بسیاری از رهبران مذهبی آنقدر از عیسی متنفّر بودند که حتی نمی توانستند کمک او به دیگران را در روز مقدسی که برای استراحت تعیین شده بود (سبّت) تحمل کنند. هنگامی که با عیسی به خاطر شفا دادن مرد لنگ در بیت حسدا مخالفت شد، او صحبتی از مجاز بودن خدمت به دیگران در روز سبّت به میان نیاورد. او به حق پادشاهی و اقتدار مطلق پدرش برای کار کردن در روز سبّت استناد کرد و همان اقتدار را برای خود نیز قائل شد. از آنجا که خداوند قانون سبّت را وضع کرده است، خودش نیز اقتدار تفسیر صحیح آن و همچنین حق انجام کار دلخواهش را در آن روز دارد. بنابراین عجیب نیست که رهبران مذهبی ادعای او را مبنی بر برابر بودنش با خداوند درک کرده باشند. در حقیقت عیسای مسیح گفت که به عنوان خالق، این حق را دارد که آنچه می خواهد در روز سبّت به انجام رساند.

کتاب مقدس می گوید که خدا در روز هفتم استراحت کرد و همچنین به کار خود ادامه می دهد (پیدایش ۲: ۱ - ۳، یوحنا ۵: ۱۷). او از کار خود در رابطه با خلقت باز ایستاد و استراحت کرد اما همچنان به حفاظت و پایدار نگه داشتن هستی ادامه می دهد (عبرانیان ۱: ۱ - ۴). بنابراین

محافظت از زندگی یک نفر در روز سبت عملی صحیح است. جان کلونین در مورد متن امروز گفته است: «خداوند با قدرتی که جهان را ساخته است آن را اداره می‌کند، با حکمت خود بر آن حکومت می‌کند، با نیکویی خود از آن نگهداری می‌کند و همه چیز را چه در آسمان و چه در زمین مطابق با خواست و اراده نیکوی خود تنظیم می‌کند. آفرینش هستی پس از شش روز به پایان رسید اما اداره آن هنوز ادامه دارد و خداوند دائماً در حال کار است تا از آن محافظت و نگهداری کند».

استراحت خدا در روز سبت یک الگو برای ما فراهم می‌سازد (پیدایش ۲: ۱-۳). اگر خداوند در روز سبت برای محافظت از هستی تلاش می‌کند، توقف کار عادی در روز سبت به معنای بیکاری برای ما نیست. ما فراخوانده شده‌ایم تا آنچه را که برای حیات ضروری است «حتی در روز سبت» انجام دهیم. ما باید چه در روز سبت و چه در طول هفته به دنبال رحمت خداوند برای نیکویی دیگران باشیم.

برای مطالعه بیشتر به این آیات مراجعه کنید «لاویان ۲۳: ۳، مرقس ۱: ۳-۶، لوقا ۶: ۱-۵، یوحنا ۷: ۱-۲۴».

 پدر آسمانی، من را به خاطر زمان‌هایی که در سپری کردن وقتم با تو و دعا کردن کوتاهی کردم ببخش. خداوند! برای دوری از گناهانم نیاز به قوت تو دارم. لطفاً مرا از روح مقدس پر ساز و به من قدرت عطا کن تا آنگونه که عیسای مسیح بر روی زمین به تو تکیه می‌کرد، من هم بتوانم تکیه کنم و اراده تو را به انجام برسانم. به نام عیسای مسیح آمین!

اقتباسی از لیونر مینیستری (Ligonier Ministry)